

## Některé poznatky z práce informačního oddělení frontu

Podplukovník Ján Bačkovský

Dobrá práce velitele, štábu a jeho složek je především podmíněna znalostí situace na bojišti. I když zprávy z bojiště budou přicházet na štáb frontu po různých liniích, přesto informační oddělení zůstává hlavním orgánem pro vedení celkového přehledu o situaci a bojeschopnosti jak vlastních vojsk, tak i nepřítelů. Jeho hlavním úkolem je včas informovat složky štábu, vyšší štáb a sousedy v rozsahu nezbytném pro jejich práci o tom, co se na bojišti děje.

Náplň práce informačního oddělení bude dána systémem práce operační správy frontu. Podle dosavadních poznatků se v práci štábu frontu rýsuje dva možné způsoby.

První — kdy velitel frontu bude velet na základě podkladů připravených informačním oddělením; prakticky podle údajů uvedených na pracovní mapě a přehledů o stavu vojsk zpracovaných informačním oddělením. V tom případě bude bezpodmínečně nutné zprávy z bojiště přednostně dodávat informačnímu oddělení.

Tento způsob zabezpečuje důkladnou informovanost informačního oddělení o všech rozhodnutích velitele, avšak z prostého důvodu nutnosti ponechání pracovních dokumentů operačnímu oddělení pro jeho práci, prodlužuje možnost rychlého informování ostatních složek. Uvedený nedostatek by bylo možno odstranit zavedením na informační oddělení pomůcky pro rychlé snímání situace.

Účelnějším a také prakticky ověřeným je druhý způsob, kdy velitel frontu velí z operačního oddělení nebo operačního sálu. Zprávy z bojiště se přednostně zakreslují do jeho pracovní mapy, podle potřeby má velitel možnost vyslechnout nároky velitelů druhých vojsk a služeb, kteří v průběhu boje budou zpravováni v operačním sálu a tím docílit větší kolektivnosti na svém řešení.

I v druhém případě opakuje se v práci informačního oddělení nedostatek, o němž již bylo hovořeno při uvádění prvního možného způsobu práce štábu.

Proto musíme hledat možnost, jak odstranit uvedené nedostatky zejména při-

hlédneme-li k požadavkům, kladeným v současné době na vnitřní uspořádání jednotlivých míst velení, kterými se tyto ještě prohloubí.

Pracovní možnosti člověka v otázkách zásadního zlepšení práce jsou již vyčerpány. Zvýšením vědomostí a pracovních návyků příslušníků štábu mohou nastat určitá zlepšení, ale nemohou přinést zásadní změny, které vyžaduje dynamika soudobého boje. Rozhodné slovo zde může mít jen technika.

Především je třeba zjednodušit a zrychlit zakreslování situace do mapy, najít možnost rychlého přenesení do čisté mapy nebo na oleátu a zlepšit spojení se součinnostními složkami. Využít k tomu různých pomůcek malé mechanizace jako jsou razítka smluvených značek stálých rozměrů, nápisy, číslice atd. Dále pro práci štábu plně využít televize a jiných novinek soudobé techniky.

Představme si, jak by se zjednodušila informovanost složek štábu při přenášení televizního obrazu na jednotlivá pracoviště? Odpadly by dotazy vznikající při předávání situace a podstatně by se zjednodušila i orientace na mapě. To by přispělo nejen k dalšímu využití pracovníků informačního oddělení, ale mohl by se snížit i jeho početní stav.

Současný technický pokrok tyto možnosti dává, jen je třeba využít a najít jejich uplatnění v podmínkách armády.

K zlepšení práce informačního oddělení by bezpochyby přispěla i větší organizovanost práce, ujasnění rozsahu potřebných informací na jednotlivých stupních velení a lepší průprava jeho příslušníků z hlediska skutečných potřeb.

Doposud není dostatečně ujasněná náplň a rozsah informací potřebných jak pro rozhodování velitele, tak i pro práci jeho štábu, pro nadřazené velitelství a sousedy. Především si ne vždy dostatečně uvědomujeme diferencovanost těchto potřeb na jednotlivých stupních velení.

Zatím co velitele divize budou zajímat především zprávy bezprostředně z bojiště, taktické atomové prostředky a bližší taktické zálohy nepřítelů, bude pozornost

velitele armády soustředěna na nepřátelské zbraně hromadného ničení v operační hloubce a blíží a další operační zálohy. Zájem velitele frontu budou sahat ještě hlouběji, k vytvoření výhodných podmínek pro vedení operace na celou hloubku stanoveného úkolu. Podle toho musí být stanoven také rozsah informací a jejich časová potřeba na jednotlivých stupních vedení.

Příliš časté a podrobné vyžadování informací na stupni armáda—front zbytečně **odtrhuje** podřízené velitele a jejich štáby od podstatné činnosti tj. **přímého řízení operace**. Třeba vzít do úvahy také to, že podřízení zejména v těžkých údobích boje nebudou mít dostatek podkladů pro požadovaná hlášení.

Proto na stupni frontu by plně postačilo vyžadovat celkovou situaci vojsk třikrát denně tj. k ránu s výsledkem boje za noc, jedno hlášení o průběhu boje a jeho výsledcích za dopoledne a večer o výsledcích boje za celý den ve formě souhrnného operačního hlášení. Důležité zprávy a události\*) by bylo nutno hlásit ihned a to formou dílčích hlášení. Tento způsob podávání hlášení by nejen zlepšil práci štábu, ale též by se zásadně změnila dosavadní zatíženost jeho příslušníků, což by se kladně projevilo na jejich pracovních možnostech a umožnilo jejich plné využití pro přímé řízení boje.

Informační oddělení musí mít kromě přehledu na bojišti i důkladný **přehled o bojeschopnosti vojsk a schůdnosti terénu**, zejména o stupni zamoření a zničení komunikačních staveb. Proto podřízené svazy, svazky a útvary při podávání hlášení musí uvádět i ztráty. Jsme si vědomi toho, že podřízená vojska nebudou mít vždy o těchto ztrátách potřebný přehled. Postačí však, když ztráty budou uvedeny alespoň přibližně, což veliteli značně po-

může při jeho rozhodování. Ztráty je třeba hlásit tak, aby dávaly přehled o bojeschopnosti jednotlivých svazků a samostatných útvarů.

V souhrnném operačním hlášení musí být ztráty uvedeny přesně.

Při práci informačního oddělení frontu se ukázalo účelným začlenit do něho skupinu příslušníků **chemického vojska**. To umožní ihned po zjištění pozemních úderů nepřítele tyto vyhodnotit, radiální situaci rychle předat jak operačnímu oddělení, tak i jednotlivým druhům vojsk a služeb. Velitel při svém rozhodování musí znát i stupeň narušení bojeschopnosti vojsk ozářením osob. Tyto přehledy je třeba zpracovat po svazcích (útvarech) tak, aby vyjadřovaly celkový stupeň ozáření a ne dávku, kterou vojska obdržela za určitý den.

Po provedení radiálního průzkumu a stanovení zamořených prostorů a stupně radiace v nich je povinností informačního oddělení seznámit s těmito prostory zainteresovaná vojska s uvedením doby, kdy těchto prostorů může být použito. Rovněž je třeba seznamovat vojska s narušením komunikací.

Nakonec několik slov k požadavkům kladeným na příslušníky informačního oddělení. Kromě mechanické zručnosti v zakreslování situace do mapy je třeba, aby se příslušníci informačního oddělení dobře orientovali na mapě. Při předávání zpráv složkám štábu orientovat je na mapě pomocí velkých měst a výrazných terénních celků. Situaci diktovat pomalu, srozumitelně a méně známé terénní situace diktovat ne podle výslovnosti ale tak, jak jsou uvedeny na mapě.

Rovněž bude třeba zlepšit znalost ruského jazyka a to do takového stupně, aby kterýkoliv příslušník oddělení mohl vést potřebný hovor s nadřízeným velitelstvím.

Toto jsou některé poznatky z práce informačního oddělení frontu, které podle mého mínění zasluhují pozornosti a řešení.

\*) jako jsou nenadálé protiútoky nepřítelů, narušení vojsk nepřátelskými údery a jiné.